Harmadik üzenet

**Elizeus Krisztus előképe az élet kegyelmével való szolgálatában,
és mint Isten embere, aki Isten képviselőjeként, az ügyvivő Istenként, viselkedett**

Igeolvasmány: 2Kir 2,19-22; 4,1 – 6,7

I. Elizeus Krisztus előképe abban, hogy az élet kegyelmének csodáit tette – 2Kir 4,9; Lk 4,27:

A. Az ótestamentumi előképek és ábrák beteljesülésében Krisztus a valódi Elizeus; mint a valódi Elizeus, az Úr Jézus egy édes és kellemes próféta, az áldás prófétája – 2Kir 4,9; Lk 4,27; 7,11-17.

B. Elizeus egy olyan előkép az Ótestamentumban, aki Isten újtestamentumi ökonómiáját képviselte kegyelemben:

1. A kegyelem Isten, amint mindent megtesz értünk azáltal, hogy az élvezetünkként nekünk adja Magát – Jn 1,1. 14-17.
2. Ez a kegyelem az isteni életet eredményezi, amely gazdag és magas fokú, még olyannyira is, hogy társkirályokká tesz minket Krisztussal – Róm 5,17.

C. Az Elizeus által véghez vitt csodának, amikor meggyógyította a vizet Jerikónál, és az Úr Jézus által véghez vitt csodának, amikor a vizet borrá változtatta, ugyanaz a jelentősége – a halál életté változtatása – 2Kir 2,4. 19-22; Jn 2,1-11.

D. Az, hogy Elizeus úgy hívta a nem lévőket mint meglévőket, elvben ugyanaz volt, mint az, amit az Úr Jézus tett, amikor a tömegeket megetette – 2Kir 4,1-7. 8-17. 42-44; Mt 14,14-21; 15,32-39.

E. Az, hogy Elizeus feltámasztotta a halottat a halálból, életet adva a halottnak, ugyanaz, mint amit Úr Jézus tett, fizikailag és szellemileg egyaránt – 2Kir 4,18-37; Lk 7,11-17; Jn 11,41-44; 5,25.

F. Az, hogy Elizeus liszttel semlegesítette a sártökök mérgét, elvben ugyanaz, mint az, hogy az Úr Jézus Önmagával mint a finomliszttel meggyógyította a tanítványait a farizeusok kovászától – 2Kir 4,41; Mt 16,12.

G. Az, hogy Elizeus egy fadarab segítségével felúsztatta a víz felszínére a vízbe esett fejszevasat, azt jelképezi, hogy Krisztus a keresztje által feltámadásban helyreállította a halál vizébe esett bűnösök elveszett erejét – 2Kir 6,6; Ef 2,1-6.

H. Elizeus isteni gyógyító csodákat vitt véghez másokért, de – Isten akaratából – ő maga nem gyógyult meg csoda által; ez volt Pálnak és munkatársainak a tapasztalata – 2Kir 13,14:

1. Pál Trófimust Milétumban hagyta betegen anélkül, hogy gyógyító imádságot gyakorolt volna érte, valamint a gyógyító képességét nem gyakorolta arra, hogy Timótheust kigyógyítsa a gyomorbetegségéből – 2Tim 4,20; 1Tim 5,23; Csel 19,11-12.
2. Pál és munkatársai a szenvedésnek abban az időszakában a benső élet fegyelmezése alatt álltak, nem pedig a külső képesség ereje alatt:
   a. Az előbbi az élet kegyelmével kapcsolatos; az utóbbi pedig az erő – a csodás erő – képességével kapcsolatos.
   b. A gyülekezet hanyatlása során, és annak során, hogy valaki szenved a gyülekezetért, az erő képességére nincs annyira szükség, mint az élet kegyelmére – 2Tim 4,22.

I. Elizeus a testében elhunyt, de még mindig szolgált a szellemben, hogy megelevenítsen valakit a halottak közül – 2Kir 13,21:

1. Még a halott Elizeus is meg tudott eleveníteni embereket.
2. Ez egy kép Krisztusról feltámadásban – Jn 11,25; Csel 2,24; Fil 3,10:

a. Aki csak megérinti Őt, megelevenedik.
b. Az újjászületés magában foglalja, hogy egy szellemileg halott személy megérinti a halott és feltámadt Krisztust, és megelevenedik – vö. Jn 5,25; Ef 2,1-6a.

II. Mózeshez, Sámuelhez és Pálhoz hasonlóan Elizeus, Isten embere, Isten képviselőjeként, az ügyvivő Istenként, viselkedett a földön – 2Kir 4,9:

A. Jehova azt mondta Mózesnek, hogy Istenévé tette őt a fáraónak – 2Móz 7,1a:
1. Mózesben Istennek volt valakije, hogy képviselje Őt és végrehajtsa az Ő akaratát; Mózes soha nem magától beszélt a fáraóval, hanem mindig azt beszélte, amit az Úr mondott neki, hogy szóljon – 3,16-18; 5,1.
2. Igazából a fáraó nem Mózest, Isten követét, hallgatta, és nem vele volt dolga; hanem Istent hallgatta, és Istennel volt dolga.

B. Sámuel Isten képviselője volt, hogy az Ő népe felett uralkodjon a földön; mint ilyen, Sámuel volt az ügyvivő Isten – 1Sám 1,11; 2,35; 7,3; 8,22:
1. Sámuel azért lehetett az ügyvivő Isten, mert az ő lénye és Isten szíve egy volt – 2,35:
a. Ő Isten szíve szerint való ember volt; vagyis ő Isten szívének másolata, másodpéldánya volt.
b. Sámuel azért élt és munkálkodott, hogy véghez vigye mindazt, ami Isten szívében volt.
2. Sámuel Isten orákuluma és Isten igazgatása volt, és így ő volt az ügyvivő Isten.

C. A szolgálata során Pál, Isten embere, az ügyvivő Isten volt a hívők vigasztalásában, abban, hogy Isten egyszerűségében forgolódott, Isten féltékenységének a kifejezésében és abban, hogy Krisztus követe volt a megbékítés szolgálatának véghezviteléhez – 2Kor 1,3-4. 12; 11,2; 5,20:
1. Pál apostol egész, hosszú és szerencsétlen, bebörtönzötten töltött útja alatt az Úr megtartotta őt az Ő mennybemenetelének helyzetében, és lehetővé tette számára, hogy egy olyan életet éljen, amely messze túl van az aggodalom tartományán – Csel 27,13 – 28,9:
a. Ez az élet teljesen méltóságteljes volt, a legkiválóbb isteni tulajdonságokat kifejező emberi erények legmagasabb színvonalával, egy olyan élet volt, amely ahhoz hasonlított, amelyet az Úr Jézus Maga évekkel azelőtt élt a földön.
b. Ez Jézus volt, amint újra élt a földön az Ő istenien meggazdagított emberségében.
c. Ez volt a csodálatos, kiváló és titokzatos Isten-ember, aki az evangéliumokban élt, és most a Cselekedetek könyvében az Ő sok tagjának egyikén keresztül továbbélt.
2. Az újtestamentumi hívők ugyanolyanok lehetnek, mint Pál, amint az ügyvivő Istenként működött – 1Tim 1,16.

III. Mint Isten kiválasztott, megváltott és újjászült emberei – akik egyek Istennel, akiknek az alkati összetételévé lett Isten, akik Istent élik, akik kifejezik Istent, akik Istennel haladnak, és akik képviselik Istent – az ügyvivő Istenként működhetünk – Ef 1,4-5:

A. Isten kiválasztott, megváltott és újjászült embereiként egyeknek kell lennünk Istennel – 1Kor 6,17:
1. A Biblia alapelve, hogy az Ő ökonómiájában Isten eggyé teszi Magát az emberrel, és az embert eggyé teszi Önmagával – Jn 15,4.
2. Isten arra vágyik, hogy az isteni élet és az emberi élet összekapcsolódjon, és így egy életté legyen, amelynek egy életvitele van – 1Kor 6,17.

B. Az alkati összetételünkké kell Istennek lennie – Ef 3,17; Kol 3,10-11:
1. Isten ökonómiája: Önmagát kitölteni a lényünkbe, hogy a lényünk összetételévé válhasson az Ő lénye, és így az Ő lényével egy alkatunk legyen – Ef 3,17; 4,4-6.

2. Az isteni életben és az isteni élet törvényének munkálása által Isten belénk fog munkálódni, és Ő az alkati összetételünkké lesz életében és természetében – Róm 8,2. 6. 10-11. 29.

C. Mint olyan személyeknek, akik egyek Istennel, és akiknek az alkati összetétele Istenné lett, Istent kell élnünk – Fil 1,21a:

1. Az ökonómiája szerint Isten szándéka átadni a lényünkbe az Ő elemét, szubsztanciáját és a természete összetevőit, hogy mi Őt élhessük – Róm 8,2. 6. 10-11.
2. A mindennapi életünknek igazából Istennek Magának kell lennie, és így egy olyan életnek kell lennie, amelyben folytonosan Istent éljük – 1Thessz. 2,12; 1Kor 10,31.

D. Ki kell fejeznünk Istent – 1Móz 1,26; 2Kor 3,18; Róm 8,29; Kol 3,10:

1. Isten örökkévaló célja belénk munkálni Magát az életünkként, hogy kifejezhessük Őt – Ef 1,11; 3,11; 2Tim 1,9.
2. Isten célkitűzése az Ő ökonómiájában, hogy mi egyek legyünk Vele, és Őt éljük az Ő testületi kifejeződéséért – 1Kor 6,17; Fil 1,21a; Ef 1,22-23.

E. Mint olyan személyeknek, akik kifejezik Istent, Istennel kell haladnunk – Józs 1,1-9; 6,1-16:

1. Istennek szüksége volt Izrael fiaira, hogy együttműködjenek Vele az Ő haladásában az ökonómiájában mint a nagy kerékben – 1,1-9; 6,1-16.
2. Egynek kell lennünk Istennel az Ő szíve vágyában és az Ő haladásában a földön – Ef 1,5. 9; Jel 14,1-4.

F. Amint Istennel haladunk, képviselnünk kell Istent – 1Móz 1,26-28:

1. Ahhoz, hogy képviseljük Istent hatalommal, ki kell fejeznünk Istent életben; mivel Áronnak megvolt a feltámadási élet Isten kifejezéséhez, megvolt neki a hatalom Isten képviseléséhez – 26. vers; 2,9; 4Móz 17,1-8.
2. Az Istenért történő munkálkodás helyénvaló útja: képviselni Istent – 2Móz 7,1-2.

G. Ha egyek vagyunk Istennel, Isten az alkati összetételünkké lett, Istent éljük, kifejezzük Istent, Istennel haladunk, és képviseljük Istent, akkor az ügyvivő Istenként tudunk működni:

1. Isten képes ugyanolyanná tenni minket, mint ami Ő életben, természetben, kifejeződésben és funkcióban az Ő ökonómiája véghezviteléhez – Kol 3,4; 2Pt 1,4; Ef 3,9.
2. A szolgálatában Elizeus próféta, mint Isten embere, Isten képviselőjeként, az ügyvivő Istenként, viselkedett; ma mi, a Krisztusban hívők, ugyanolyanok lehetünk: az ügyvivő Istenként működhetünk az Ő ökonómiájában – 2Kir 4,9; 1Tim 6,11; 2Tim 3,17.

© 2022 Living Stream Ministry